

også kontrolforordningen og hygiejnepakken, der også i det væsentligste består af forordninger. Når de er vedtaget, så træder de i kraft med det samme.

De forordninger og særlig den europæiske fødevarerlov indeholder bestemmelser, som heldigvis ligger meget tæt på de danske regler. Jeg synes, det er meget glædeligt, at der er kommet fællesskabsregler for det her område, for det er en fordel for Danmark, og det er en fordel, at det er i stil med den lovgivning, vi selv kender.

Kl. 12.40

Lovforslaget er på den baggrund ændret i forhold til den gældende lov, sådan at en række materielle bestemmelser, dem, som vi kender og forholder os til, er udeladt, fordi de nu fremgår af fællesskabsreglerne, og god lovgivningsskik tilsiger, at man ikke kan have det samme reguleret to forskellige steder.

Oversigten over det samlede regelsæt bliver på den måde ikke så klar som hidtil, det medgiver jeg, og for at afhjælpe de praktiske problemer, som det kan give anledning til, vil vi meget hurtigt udstede en vejledning, der beskriver reglerne i både fødevarerlov og i de relevante forordninger. En sådan vejledning vil bestemt kunne gøre fødevarerlov mere læselig.

Der er sket en yderligere begrænsning af bemyndigelserne i form af adgang til at træffe konkrete bestemmelser, som er reduceret til fem tilfælde. Det er eksempelvis muligheden for at udstede forbud og påbud, når fødevarerensikkerheden bliver bragt i fare, og det er at sikre fødevarerforsyningen ved udbrud af krig eller større katastrofer. Der beder jeg altså om forståelse for, at man får en bemyndigelse til at træffe afgørelse om, hvad der så skal ske. Det er jo, fordi der af tidsmæssige grunde ikke er mulighed for at overholde den normale procedure for regeludstedelse.

Jeg vil også gerne fremhæve, at adgangen til at udnytte en bemyndigelse, til at udstede en bekendtgørelse, er reguleret af en række begrænsninger. Bekendtgørelsen skal naturligvis holde sig inden for lovens område. Den skal overholde grundloven, og den skal overholde Traktaten om De Europæiske Fællesskaber, og så skal den udstedes efter Justitsministeriets rammer og i overensstemmelse med udtalelser fra Folketinget og Folketingets Ombudsmand. Bekendtgørelsen skal også være i overensstemmelse med bevillingsreglerne og Rigsrevisionens henstillinger. Og endelig må jeg pointere, at der på dette område er en meget lang tradition for, at udstede

delse af bekendtgørelser sker i samarbejde med organisationer.

Dette, at en række bestemmelser er overgået til fællesskabsregler, betyder jo ikke, at reglerne ikke har været behandlet her i Folketinget. Der er en meget god fastlagt EU-procedure med specialudvalg og regeringens EU-udvalg, Det Udenrigspolitiske Udvalg og selvfølgelig også Folketingets Europaudvalg, der giver et forhandlingsmandat.

Jeg synes faktisk, at vi har stor sikkerhed for, at der ikke foregår noget lusk. Det er der jo ikke nogen der har interesse i. Den her lov gælder forhåbentlig også den dag, hvor jeg ikke længere er minister, og derfor er jeg også interesseret i, at den er gennemsigtig, at der er en demokratisk kontrol med den.

Som sagt har vi en tradition for at have en god debat, inden vi vedtager en fødevarerlov, men vi har også god tradition for at ende med at finde et godt og holdbart regelsæt, der forholder sig til virkeligheden, og det er det her lovforslag udtryk for.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ministeren. Der er flere, der har bedt om bemærkninger til ministeren. Den første er hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man kan jo diskutere, hvor heldigt det er, at en minister står og siger, at en faktisk central gældende dansk lov, fødevarerlov, ikke er det papir værd, den er skrevet på. Det ved jeg ikke om var nogen speciel velovervejet bemærkning.

Nu får ministeren det så til at lyde, som om det alt sammen er noget, hun er blevet påtvunget af EU. Der er ingenting, ministeren selv har fundet på at skrive ind i det her lovforslag. Det er bare sådan mekanisk at indføre, hvad EU allerede har besluttet.

Men det er jo ikke rigtigt. Det rigtige er jo, som fru Margot Torp gjorde opmærksom på, at der også er bestemmelser, som ministeren har taget med ind, f.eks. det om manglende indflydelse til organisationerne, som ministeren selv har udformet, og som ikke har noget som helst med EF-retten at gøre.

Hr. Christian H. Hansen har jo også påpeget, at der i forbindelse med direktiverne er et vidt spillerum for fastsættelse af nationale fortolkninger, og her er det spørgsmålet, om de fortolk-